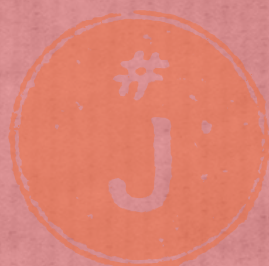

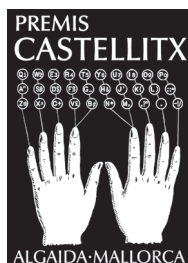
Miquel Lliteres i Garau

El siurellet

Accèssit de Poesia Popular (Glosat)
Certamen Literari de Castellitx

ALGAIDA, 1999

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC1999-G-A-0150-0122

© del text: Miquel Llisteres i Garau

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2019

Publicat per primera vegada a *Certamen Literari de Castellitx 1999. Obres primeres: Poesia, Narració Curta i Glosat*. Algaida: Ajuntament d'Algaida, 1999. (Plaquetes d'Història i Cultura; 6/7)

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premiscastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Miquel Lliteres i Garau

El siurellet

Accèssit de Poesia Popular (Glosat)
Certamen Literari de Castellitx

ALGAIDA, 1999

El glosat *El siurellet*, de Miquel Lliteres i Garau fou guardonat amb un accèssit al XXI Concurs de Poesia Popular (Glosat) del Certamen Literari de Castelltix 1999. En foren jurats, Llorenç Antich Trobat, Pere Fullana Puigserver, Gabriel Janer Manila i Pere Mulet Cerdà.

EL SIURELLET

Jo tenia un siurellet
que per lo bé que siulava
per onsevulla anava
duia dins un sarronet.

Melodiós com un canari,
esbrinat qual jovencell
i més pintat que un ramell
quan el reguen a diari.

Generós molt s'hi portava,
era per mi un tresor,
triplicat valia amb or
les deu unces que pesava.

Quan a siular el convidava
sols només l'hi feia dir:
—Hala siurell, tornam-hi!
I alegret ja se posava.

Érem dos companys fidels
ambdós ben compenetrats,
delitosos i empenyats
preservar nostres arrels.

I per places i cantons
tot era gent que badava,
i a jo me queia sa bava
de fer fruir els minyons.

I els majors també gaudien
de fer bauxa de carrer,
no tenien res que fer
i veient fruir fruien.

Però els vents de ma fortuna
el rumb varen capgirar,
i per mi la festa acabà
quedant més sol que la una.

D'aquell regal dels padrins
no en canten galls ni gallines
idò jugant unes nines
el me feren mil bocins.

Siurellet, cents d'alegries
en la vida m'has donat
i ara sols el record grat
resta de tes fantasies.

I enyorant el temps passat
me lament cada horabaixa
com un quissó, coa baixa,
grinyola quan l'han tupat.

